

Tajomstvo rodinného šťastia

Svätá cárovná Alexandra: Tajomstvo rodinného šťastia

Z DENNÍKA MANŽELKY RUSKÉHO CÁRA, MATKY PIATICH DETÍ

Pre manželov je potrebné, aby vedno chodili do chrámu, aby sa spolu modlili, spolu prinášali k stopám Boha ťarchu starostí o svoje deti a o všetko im drahé.

Zmyslom manželstva je prinášať radosť; šťastie, plnosť, čistotu, bohatstvo. Je to ustanovenie Hospodina o dokonalosti.

Preto je Božím úmyslom, aby manželstvo robilo život muža i ženy šťastnejším, plnším, aby ani jeden z nich neprehral, ale aby obaja vyhrali. Ak však manželstvo nie je šťastné, nerobí život bohatším a plnším, vina nie je v samotnom manželskom zväzku, vina je v ľuďoch, ktorí sú ním zjednotení. Manželstvo to je Božský obrad. Ono bolo súčasťou Božieho úmyslu už vtedy, keď Boh stvoril človeka. Je to najtesnejší a najsvätejší záväzok na zemi.

Po uzavretí manželstva sú prvé a najhlavnejšie povinnosti vo vzťahu k jeho žene a ženy vo vzťahu k jej mužovi. Oni dvaja sú povinní žiť jeden pre druhého, odovzdať jeden za druhého život. Predtým každý z nich bol nedokonalý. Manželstvo - to je zjednotenie dvoch polovic v jeden celok. Dva životy sú zviazané dovedna v taký tesný zväzok, že to už viac nie sú dva životy, ale jeden. Každý, do konca svojho života, nesie posvätnú zodpovednosť za šťastie i najvyššie blaho druhého.

Deň svadby si treba pamätať navždy a vyčleňovať ho osobitne spomedzi iných dôležitých dátumov života. Je to deň, ktorého svetlo bude do konca života osvecovať všetky ostatné dni.

Radosť z uzatvorenia manželstva nemá byť búrlivá, ale hlboká a pokojná. Nad manželským oltárom, keď sa zjednocujú ruky a vyslovujú sväté sľuby, skláňajú sa anjeli a ticho spievajú svoje piesne. A potom svojimi krídlami zatŕňujú šťastný pár na jeho spoločnej životnej púti.

Z viny tých, ktorí sa zosobášili, jedného alebo oboch, život v manželstve sa môže stať nešťastím. Možnosť byť v manželstve šťastný je veľmi veľká. No nemožno zabúdať ani na možnosť jeho krachu. Iba správny a múdry život v manželstve pomôže dosiahnuť ideálne manželské vzťahy. Prvá úloha, ktorú sa treba naučiť zvládnuť, je trpezlivosť. Na začiatku rodinného života sa prejavuje tak dôstojnosť charakteru a mravov, ako i nedostatky a osobitosti zvykov, vkusu, charakteru, na ktoré druhá polovička predtým nepomyslela. Niekedy sa zdá, že nie je možné prispôbiť sa jeden druhému, že budú večné a beznádejné konflikty, ale trpezlivosť a láska prekonávajú všetko.

A dva životy sa zlievajú v jeden, ušľachtilejší, mocnejší, plnší, bohatší, a tento život bude pokračovať v mieri a v pokoji.

Povinnosťou v rodine je nezištná láska. Každý musí zabudnúť na svoje „ja“, zasvätiť samého seba druhému. Každý musí obviňovať seba, a nie druhého. Keď niečo nejde tak, ako by malo, nevyhnutné je sebaovládanie a trpezlivosť. Netrpezlivosť môže všetko pokaziť. Ostré slovo môže na mesiace spomaliť zliatie duší.

Na oboch stranách musí byť želanie urobiť manželstvo šťastným a prekonať všetko, čo tomu prekáža. I najsilnejšia láska najviac zo všetkého potrebuje každodenné posilnenie. Najnemiestnejšia je hrubosť práve v svojom dome, vo vzťahu k tým, ktorých ľúbime.

K tajomstvu šťastia v rodinnom živote patrí i pozornosť jedného voči druhému. Muž i žena si

musia navzájom neustále prejavovať znaky najnežnejšej pozornosti a lásky. Šťastie života pozostáva z jednotlivých minút, z maličkých potešení, na ktoré sa rýchlo zabúda - v podobe bozku, úsmevu, dobrého pohľadu, srdečného komplimentu, nesčíselných maličkých, no dobrých myšlienok a úprimných citov.

Aj láska potrebuje svoj chlieb každodenný. Jestvuje ešte ďalší vážny prvok v rodinnom živote: je to jednota záujmov.

Nič zo starostí ženy sa nesmie zdať príliš malicherným ani pre gigantský intelekt najväčšieho spomedzi mužov. Na druhej strane - každá múdra a verná žena sa ochotne bude zaujímať o záležitosti svojho muža. Ona sa bude chcieť dozvedieť o každom jeho novom projekte, pláne, ťažkosti, pochybnosti. Bude chcieť vedieť, ktoré z jeho začatých diel sa podarilo, a ktoré nie, a vedieť o všetkých jeho každodenných prácach. Nech sa obe srdcia delia i o radosť, i o strádania. Nech na polovicu delia ťarchu starostí, nech je všetko v ich živote spoločné.

Prečo by sa spolu nemali zhovárať o svojich pokušeniach, pochybnostiach, tajných želaniach, a nepomôcť jeden druhému - súcitom, slovami povzbudení? Tak budú žiť jedným životom, a nie dvoma. Každý musí vo svojich plánoch a nádejach bezpodmienečne myslieť i na druhého. Medzi nimi nesmú byť nijaké tajnosti.

Priateľov musia mať spoločných. Takto sa dva životy zlejú v jeden život. A oni sa podelia aj o svoje myšlienky, aj o želania, aj o city, aj o radosť, aj o žiaľ, aj o uspokojenie, aj o bôľ.⁷

Bojte sa i najmenšieho začiatku nepochopenia, odcudzenia. Namiesto zdržania sa vyslovujú nemúdre a neobozretné slová, a medzi dvoma srdcami, ktoré dovtedy boli jedným celkom, sa zjavila maličká trhlinka. Ona sa šíri, šíri, do tých čias, kým nebudú na veky odorvané jeden od druhého. Hovoríte, že to sú vzplanutia? Ihneď poproste o odpustenie. Medzi vami vzniklo nejaké neporozumenie, nie je dôležité, koho je to vina, nedovoľujte mu ani na chvíľu ostávať medzi vami. Vyhýbajte sa hádkam, neukladajte sa spať, zatajac v duši pocit hnevu. V rodinnom živote nesmie mať miesto pýcha. Nikdy netreba pestovať svoje pocity urazenej pýchy a škrupulózne vyratúvať, kto je povinný prosiť o odpustenie. Skutočne ľúbici sa takouto kazuistikou nezaoberajú. Oni sú vždy pripravení i ustúpiť, aj sa ospravedlniť.

Bez Božieho požehnania, bez toho, aby Boh posvätil sobáš, budú všetky dobré želania pustým zvukom. Bez jeho každodenného požehnania rodinného života aj najnežnejšia a najpravdivejšia láska nedokáže dať všetko, čo je potrebné. Bez požehnania neba všetka krása, radosť, cennosť rodinného života môže byť v ktorejkoľvek chvíli zničená.

Na vytváraní domova sa musí zúčastniť každý člen rodiny. Plnosť rodinného šťastia možno dosiahnuť vtedy, keď si všetci čestne plnia svoje povinnosti.

Jedno slovo zahŕňa všetko - je to slovo láska. V slove láska je celý zväzok myšlienok o živote a povinnosti.

Keď vädne krása tváre, hasne jas očí a so starnutím prichádzajú vrásky, keď svoje stopy zanechávajú jazvy po chorobách, žiaľ a starosti, láska verného muža musí zostávať rovnako hlbokou a úprimnou ako predtým.

Niet na zemi mierky, ktorá by dokázala zmerať hĺbku lásky Christa k Cirkvi. Ani jeden smrteľník nemôže ľúbiť tak hlboko, no i tak to každý muž musí urobiť do tej miery, do akej táto lásku možno zopakovať na zemi. Ani jedna obeť sa mu nebude zdať príliš veľkou pre jeho milovanú.

Je čosi sväté, vzbudzujúce takmer posvätnú bázeň v tom, že žena, vstupujúc do manželstva,

sústredí všetky svoje záujmy k mužovi, za ktorého sa vydáva. Ona zanecháva dom svojho detstva, mať i otca. Pretfha všetky nite, ktoré ju zväzujú s predchádzajúcim životom.

Vzdáva sa zábav, na ktoré si predtým zvykla. Hľadí do tváre toho, kto ju poprosil, aby sa stala jeho ženou, a s rozochveným srdcom, no i s pokojnou dôverou mu zveruje svoj život. Muž s radosťou cíti túto dôveru. To na celý život robí šťastným ľudské srdce, schopné i nevýslovnej radosti, i nezmerateľných strádání.

Zdroj: týždenník ZMENA